

Quaestio medica, an morbis chronicis caffe potus? / [Jean Baptiste Thurant].

Contributors

Thurant, Jean Baptiste.
Cosnier, L. H.
Université de Paris.

Publication/Creation

[Paris] : [Typ. Quillau], [1751]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/resbm8ue>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

67

DEO OPTIMO MAX. UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCAE
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
mane discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimo-sesto mensis
Decembris, Anno Domini M. DCC. LI.

P R A E S I D E .

M. LUDOVICO-HIERONYMO COSNIER,
Doctore Medico.

An Morbis chronicis Caffé potus?

I.

RE RUM complurium, apud Medicos, misera fors! Pleraque sub uno novitatis titulo, aut alicujus præjudicatae opinionis errore penitus abjiciuntur, tradunturve contemptui, efficacioris licet virtutis dono ab authore naturæ insignitæ. Plurimorum etiam in arte peritorum culpâ, saepius id evenit infortunii. Quibus hæc efficacia tutò & certò comperta est, ii vix quemquam trahere possunt in consensum. Ad cognoscendam medicamenti aut alimenti virtutem, sola vincit experientia millies, ut ita dicam, & millies iterata; sola

A

enim os obtrudit neganti, sola introspicienti oculos aperit. Tulit hanc sortem multis abhinc saeculis, semen quoddam exoticum Coffeę dictum apud Batavos Anglosque, Caffé verò apud Gallos. E felici Arabiā suos olim duxit natales; ex Arabiā quoque, tanquam ex primario fonte, ejus oriundus usus. Ab Arabibus Medicis cognita primò vis illius & virtus; quam edocti Arabes, Aegyptios edocuere. Hinc Africa, novitatis plurimūm aida, suffultaque aliorum imprimis experientiā, tota paulatim illius semenis infuso aut decocto indulxit. Eundem usum protinus arripuit vicina quoque Arabiæ gens integra Turcarum. Hic potus illis, loco vini, quo interdicuntur, unum quasi solamen atque voluptas est; in deliciis quoque habetur apud Asiaticos, Americanos, & toti jam nunc ipsi Europæ acceptus est; imò ferè totus orbis, illius odore & fumo hodie perfunditur, suavi illius allicitur sapore, ejusque, licet amaro, recreatur potu, tanquam stomacho & cordi nunquam non blandiente, totiusque œconomiæ animalis bono & utilitati favente; quasi reipsa verum esset, id cordi suavius existere quod palato amarum: & verò, ipso suo amarore stomachi fibras languentes suscitat, ipsius nervos, & per consensum, totius corporis & præsertim cordis, erigit, latificat; undè illi robur magis indefinens ad terendum sanguineum liquorem. Nil mirum ergò, si vires addat Caffé potus, cùm roboret partes nerveas: nil mirum pariter, si stomacho amicus extiterit, cùm illius tonum firmet, motum augeat; at auget amicè, pacatè, non tumultuosè. Evolvit vim succi gastrici qui instar fermenti est aut menstrui quo penetrantur alimenta, attenuantur, resolvuntur, digeruntur. Resolvit & ipsa eadem alimenta, sese cum iis immiscendo, sociando, & quasi coadunando per omnes vias chyliferas, indeque per integrum massæ sanguineæ fluentum, unà semper & ubique commeando. Favet ergo digestioni. Porrò quis inficias ibit, id omne quod alimentis digerendis omnimodè per se conducit efficaciter, corporis partibus roborandis illud idem inservire debere? Quinam sexus, quænam ætas, quodnam temperamentum cui natura non dictaverit, primam ad sanitatem viam, unam esse digestionem, eamque laudabilem & perfectam, quantum licet fieri aut exoptari? Mirabilis potus qui hanc potuerit promovere feliciter! Omne hanc in re tulisse punctum, quis non confiteatur Iubens? Quid si non refragetur illius, etiam antiquior usus? Quid, si experientia iterata hunc comprobaverit usum? Quid denique, si illius adjumento, chylus tenuior, subtilior, puriorque hinc factus, ejus tandem naturæ fiat & indolis, ut succi alibilis characterem, loco deperditi, felicius induat, fiatque vasorum & viscerum continuo motui accommodatior, eorum obsequiosior tritui, ita ut minima, solidissima, compactaque magis totius corporis, permeare, irrorare, nutritre denique facilius queat, & uberior; undè corpori & expectandus vigor; undè & plurimorum, à crudiori chylo, aut quoquo modo imperfectiori, morborum chronicorum, sensim sine sensu resolutio, sanatio speranda, imò expectanda.

I I.

PRO C U L hinc quæ de ortu semenis Arabici Caffé dicti, seculo elapsi, commenti sunt plurimi tūm Mercatores, tūm Historici, tūm Medici. Certò compertum esto arborem esse quam prima tulit tellus Arabica, solius auxilio naturæ, non artis, favente quidem solo, sed plurimūm favente solis aspectu. Ars deinde hanc educavit plurimis in regionibus, qualis è ditione Batavorum colonia Surinam; quales pariter & Gallorum plurimæ; testes insulæ Bourbon, Martinica, San-dominicana; testis Cayenna; testis & ipsa urbs Mocha, totius Arabiæ, quin imò totius Europæ velut emporium, è regione cujus & viciniâ vegetum magis, magisque maturum, adeoque viribus ditius, ad nos devehitur semen. Arbor quâ gaudet hortus ipse Regius Parisiensis, curis & industriâ illustrissimi Collegæ nostri De Jussieu educata, folia fert lauri folijs non omnino dissimilia, molliora tamen, nec ita

obscurè virentia , nullatenū aut parūm odora. E foliorum alis nascuntur flores monopetalī albi , ad jasmini (a) petalū accedentes , suavisque odoris. Iis delapsis , paulatim exurgit fructus qui è viridi sensim rubescit , subfuscusque tandem cernitur maturitatē adeptus. *Substantia illi carnea* , inquit Collega noster , * *subrubra* , *paululum viscosa* , *sapore ingrato* , *qua exsiccata* , *fit grātior*. Illa , ut plurimū , amicitur geminā Capsulā , geminū semen involvens. Hujus seminis figura jam vel pueris notissima , convexa scilicet ex unā parte , quasi plana ex alterā , in medio sulcata ; huic semini color album inter & pallido luteum , nonnunquam modò magis , modò minus viridiusculum , pro regione scilicet in quā nascitur , pro arte quā exsiccatum est , prout etiam ex æquo maturuit. Optimum affertur ex Mocha : si probè selectum , subcitrinum est & leve , nec crassius ; crassius verò & albidius , graviusque illud quod è Martinica affertur. Viridius tandem & tenuius quod crescit in insulā Bourbon , saporis sèpè quasi rancidi , ob plurima semina immixta , imperfectè matura , nec apprimè desiccata. Eodem ranciditatis vitio aut alterius saporis ingratitudinis inficitur semen ex insulis Martinica & San-dominicanā ; quare omnes hæ Caffé species vilioris sunt pretii quām ea quæ ad nos ex urbe Mocha advehitur , ut potè quæ opportunè matura siccaque , & saporis non ingratè amari , nec non ad farinaceam quasi substantiam facilius accedens , saltem semitorrefacta ; cruda enim , durior & callosa nimis , ut teri possit. Quæcumque Caffé species oleo non turget tam intùs quām extùs , statim ut dextrè & aptè torrefacta est , male audit apud Caffé potatores : unde , ait M. Gayant , (b) eligatur semen pinguins graviusque , nec aqua madidum marinā , quā sapius diuturniori inficitur itinere ; nec immerito , „ tantam enim olei quantitatē continent , ut ex eo semine , etiam crudo & duro , majorem olei clari (quām excogitari posset) copiam elicere solā vehementi expressione potuerit , Camerario (c) teste , Lewenoekius. Imò , texturā hujusce seminis ab ipso per illustratā , mediante microscopio , illi non nisi spongiosa comparuit , & ex ramosis in se invicem constans particulis , cavitatibus , multis in locis , oleo oppletis ; oleumque illud , visu , clarissimè conspicere potuit. Unde ultrò patet , inquit , cur fabæ istæ non possint redigi in farinaceam substantiam , nisi prius sint tostæ & perustæ ; torrendo enim , multum olei absumitur igne , & ramosæ particulæ , confidendo , fiunt debiliores siccioresque & magis friabiles , aut saltem tritui obsequiosiores. De hujus fabæ seu seminis delectu , si quid quæras magis certi , colori ne fidas omnino , nec ponderi aut tenuitati. Selectum tibi sit illud solummodò semen , quod dextrè torrefactum , suavis sit odoris , saporisque jucundè amari , absque acrimoniam & ranciditatis vel minimo sensu , aut alias cujuscumque saporis pravi quo donantur quædam Caffé species , etiam ex Mocha non selectæ. Quare omnes masticatione semper prudens explora , tūm crudas , tūm tostas. Crudum Caffé semen sapore dulcescat , inquit , Straussius , (d) cum paucō amarore , nullamque acrimoniam præse ferat. Avicenna (e) citrinum eligit semen & leve , bonique odoris ; album & grave , malum pronuntiat ; Rawolfius (f) etiam sic ait de integris Caffé fructibus , allatis ex Indiâ. Intùs duo tenent grana flavi coloris , in capsulis duabus diversis inclusa. Historiam arboris , florū & fructuum ad nativum depictorum , quærat Botanices curiosus , in thesi (g) à laudato Collegâ nostro eleganter conscriptâ. De hâc arbore sic loquitur Alpinus (h) in Historiâ plantarum Ægypti. „ Arborem , inquit , ipsum semen ferentem vidi in Halybei Turcæ viridario , ex Arabiâ delatam quæ Evonymo maxime similis erat ; sed tamen folia habebat crassiora durioraque & perpetuò virentia. Semen autem ait , Bon & Ban vocant Ægyptii & Arabes ; decoctum verò Chaubé dicitur apud Turcas.

(a) Quād causā à Doctor De Jussieu planta dicitur , jasminum Arabicum lauri folio , cuius semen apud nos Caffé dicitur. Commentarii R. scient. Academiae. * In thesi Literatis ne salubrissim Caffé usus ē.

(b) In thesi an & frequenter potu Caffè , vita brevior? die Jovis 21 Martii 1715. (c) Camera-rius de usu & abuso p. tuum.

(d) Laurent. Straussius de Coffi , in Append. Pharmacop. Schroederi pag. 904.

(e) Avicenna lib. 2. Tract. 2. pag. 109. Venetiis apud Juntas.

(f) Leonhard. Rawolf. in itin. p. 102. (g) Literatis ne salubris Caffé usus die Jovis 20 Aprilis 1741.

(h) Prosp. Alpinus de plantis Ægypti p. 63.

JA M nunc & apud nos nulla forsitan Caffé vulgatior merces, inter omnes saltem exoticas. Adeò crevit ejus fama; adeò crescit in dies ejus, decocti vel infusus & amor. Nullus, brevi, plebeius quem non alliciat oblectetque vel ejus odor aut fumus. Inter mulieres nulla, quam non delectet amaror ejus. Quin imò, vino plus æquo madidis, præsens jamdiù medicamen est; gulosis verò & carnibus sagittatis ultra vires, auxilio est potio nigra, & eò quidem ipfis utilior quò amarior; procùl enim tunc saccharum & dulcia quæcumque, vel lactea quibus citius acescerent alimenta, aut alio quocumque corrumpentur modo, ructusque nidorosi assurgent molestoress. Ventriculus sic cibo pleniori refertus, suaviùs afficitur recreaturque liquoris amari præsentia; alliciuntur blandiori titillatione spiritus; quibus copiosius affluentibus, ventriculi motus augescit: adacto nempè ejus fibrarum tono, gravant minus in ejus fundum alimenta; ipsaque salibus volatilibus hujuscemodum imbibita, faciliùs solvuntur, subiguntur unà cum ventriculi succo lymphatico, salivæ æmulo; sic præcipuum inchoatur, perficiturque digestionis opus, illud quasi manu dirigente stomachi continuo motu, sine quo nec intimè resolvi miscerique inter se, nec pelli in intestina, alimentis unquam daretur. (a) Boni quid non pollicetur, si aureæ mediocritatis legibus astrictus, cibos ventriculo, pro viribus ejus, concesseris, eumque infusi & decocti Caffé salubri recreaveris potu? Firmat ventriculum digestioni exequendæ habiliorem factum; reddit & insuper chylum dilutiorem, leviorem, ditioremque spiritibus; undè tutior pleniorque ejus transcolatio per insensilia intestinalium cribra, undè felicior ejus per omnes vias chyliferas distributio. Hoc modo refectus sanguis, & ad omnia simul munia obeunda factus habilior, secretionibus functionibusque totius œconomiae animalis abundè sufficit; suppeditat substantiæ corticali sanguinem lymphamque tenuissimam, ex quâ spiritus ipsos, fecernendo, quasi fugit substantia medullaris, spirituum promptuarium inexhaustum, undè vis omnis & omne robur corporis; quid mirum igitur si digestionem juverit rectus Caffé usus, imò si cerebrum firmaverit, hincque memoriæ, promptâque perceptionis & recti judicii facultate quemcumque ditaverit Caffé potatorem? Testes viri innumeri, vigiliarum laborumque facile & impunè (illius auxilio) patientes, quales omnes quos urit studiorum & meditationum nobilis ardor. Caffé potionē profecto ad mentis & corporis officia melior promptiorque moveberis, ait clarissimus Matthæus Thuillier, (b) spirituofum foyet systema, alitque alacrius, ac munia functionum, si quæ depravata torpent, exfuscat, habitum corroborat. Ne dubites igitur quin sanum firmet, valetudinarium sèpiùs restituat; nec temerè quis posset assertere, eò rariores esse, nostro ævo, chronicos complures morbos, quò frequentior est Caffé usus. Morbi scilicet ab obstructione oriundi, morbi ab erethismo & spasmo ortum ducentes, quales morbi hypochondriaci quamplurimi, morbi litteratorum quasi pedissequi, cæterorumque omnium studiosorum, quin & otiosam vitam agentium? Illius usu quot pacantur morbi sexum tam frequenter cruciantes, quales hysterici ferè omnes, chlorosis & icterus in pluribus nondùm menstruatis virginibus, quibus Caffé usus semel aut bis in die cùm aquâ copiosa simul haustâ, tutò pellit urinas, pellit & menstrua? quotiè colicos fugavit dolores, aut hepaticos, è vesiculâ nempè felleâ nonnunquam oriundos ob præpeditum bilis effluxum; crassiore scilicet existente bile, aut vesiculâ nimium spasticâ factâ? Evocat & cæteris mulieribus suppressos aut imminutos menses. Testis Prosper Alpinus: (c) Mulieribus ad evocandos menses præsentaneum est remedium; apud easque in usu est frequentissimo; quibus diminutæ fluentibus, ejus decocti probè calentis multum epotant, paulatim modicum sorbentes; sic enim in usu est apud omnes, ut paulatim ipsum deglutiant. Quid plura? Testis & ipsius Alpini praxis. Cum ego, (d) inquit, animadvertissem mulieres, quibus cœperint fluere menses, ad eos adjuvandos de eo calidiori decocto semper paulatim multum sorbillare, apud illasque omnes ad juvandam

(a) Hujus secundinis vites profecto non exiguae inquit D. Gayant, si medicamenta loco adhibeatur.

In thesi, an d frequentiori Caffé potu vita brevior? 1715.

(b) In thesi an potus Caffé cum latte salut. Prior? 1697.

(c) Lib. de Medicinâ Egyptiorum p. 218.

(d) Idem. p. 124.

eam vacuationem in usu esse frequentissimo, capi, illâ perdoctus experientia, in omnibus illo
sum, quibus aliquam ob causam, earum purgatio menstrua destitisset, quod quidem felicissimè
multis evenire vidi, exindeque didici, hoc genus remedii pro evocandis menstruis ab uteri ve-
nis obstructis esse præstantissimum; post universalem tamen corporis vacuationem. Manè, jejuno
stomacho istud decoctum assumptum, efficacissimè menses provocat; temporeque quo multis jam
vehementibus doloribus minuti difficulter exeunt, eis presentaneo est auxilio. Sic se habet fami-
liaris usus apud omnes Ægyptias, Arabasque mulieres. Quid igitur mali metuas, si hæc ea-
dem nostras quoque mulieres edocueris? Nonne jam & apud hystericas mulieres, & viros
hypochondriacos non paucos, is est seminis Arabici usus benignus, ut dum torre-
fit, teritur coquiturque, solâ salino-sulphurearum, circum undique præ tenuitate vo-
litantium particularum evaporatione, mirè alleventur ab hysteris insultibus aut hy-
pochondriacis; adeò verum est nigrum pulverera nostrum, vi gaudere antispasmo-
dicâ, imò vi antiepilepticâ, si rectus à Medico, ejus dirigatur usus; usus autem;
modò cum aquâ solâ, modò cum lacte; his cum lactis mediâ parte; illis cum lacte
sincero & integro, melius cum solo cremore. Nonnullis in aquâ antihystericâ aut
antiepilepticâ ad mentem medentis; plurimis prodest naribus attractus in modum
Tabaci; nonnunquam etiam huic pulveri immixtus & sociatus. Quid plura, quo
miseri ægrotantes quibus tutè nunquam licuit Pharmacum haurire purgans, quo
paulò post non revomerent, quibus tandem factò priùs pulveris nostri decocto, &
inibì solutis vel infusis purgantibus medicamentis, aut eo propinato statim ab ex-
haustâ potionē catharticâ, evanuit omnis nauzea, & omnis vomitus?

I V.

CONFICIENDI modum seu parandi è semine Arabico potum salubrem,
eundem ne credideris in quâcumque regione. Torrefit quidem apud omnes;
infunditur ab omnibus vel coquitur torrefactus pulvis. Ast illis intensius torrefaceret
consuetudini est, dum hi remissius torrefacere satius censem; alii decoctum vel infu-
sum colore & tinturâ magis saturatum, alii minus expostulant; adeòque alii aliante
pulveris dosim necessariam autumant esse ad eandem aquæ quantitatem, adhi-
bendam. Apud Turcas, binam ad usque unciam in aquæ librâ unâ, levissimâ deco-
quendam jubent ebullitione; quâ illicò ab igne remotâ, linteis aquâ frigidâ madidis
vas circumvestiunt; quo factò, citius ruit ad fundum pulvis crassior; decantatum
statim liquorem sic ferventem hauriunt, partitis vicibus, pauxillo sacchari admixto.
Residuum pulverem jam leviuscule coctum, coctioni de novo tradunt; indè, aiunt,
longiori iterata coctione extrahitur oleum quo plurimum turget pulvis; oleofunt
hoc decoctum, novo cum pulvere, cuius idcirco non imminui dosis debet, subjiciunt
igni, quo extrahitur pars subtilior, oleo irretita, adeòque palato blandior, accommo-
datior stomacho & pulmonibus. (a) *Asthmaticos liberat, redintegrat phtisicos, laxam pul-
monum compagem, suo amarore, firmat ac durat, arctam & astrictam laxat suâ dulcedine;* non
denegatâ præsertim facchari quantitate mediocri. Hâc methodo paratus è Caffé po-
tus, massam sanguineam non itâ acriter exagitat, cerebrum minus impetuose ferit;
alluit mollius blandiusque ventriculum, aliaque viscera. Hujusce liquoris aqueo-amari
subtiliores partes, cave ne, comparando, confundas cum spiritibus ardentibus in hâc-
ce nostrâ regione tam decantatis. Hos dicitur lethiferos spiritus aut aquas mortis;
illas vero salutiferas, & vitæ longiori producendæ aptissimas, utpotè quæ nonnihil
alkalino quidem volatiles, sed oleosis plurimum permixtæ & aqueis dilutæ copiosius,
non respuunt nexum cum alimentis intimorem lenioremque, & absque tumultu;
quibus sociatis, solvi se & digeri facilius patiuntur alimenta. E liquoribus autem
jam fermentatione evectis, ignis vi elicit̄ spiritus, & toti quasi ignei sic facti, fibras
aut acutè pungunt nerveas, crispantque, aut igneâ vi dirè torquent & proprius urunt,
indurantque alimenta, nedum solvant. In hâc vero nostrâ regione, hic invaluit usus

(4) Matth.
Thuillier.

ut ad unam aquæ ferventis libram, una pulveris tosti uncia adhibeatur infundenda vel decoquenda. Hoc pulveris pondus è semine Mocha, uni aquæ libræ sufficieret imprægnandæ non impar quidem est. Aliæ Caffé species, etiam apprimè selectæ, id ponderis respuunt, ut potè debiliores; eas virtute infirmiores, quotidiana agnoscit experientia. Quantitas igitur vim compenset necessum est, donec in suâ quæque re-gione feliciùs educatæ arbores, perfectius suppeditaverint semen, & ex æquo matu-rum legere didicerint incolæ. Pulvis è semine Mocha infusus per quadrantem in aquâ bulliente, vase accurate clauso, laudem meretur suam; levis prævia coctio, magis imprægnatum præbet potum. Quælibet alia species longiorem expostulat coctionem. Quò quidem coctior, eò saturatior est tinctura, suaviorque palato, magnamque tunc respuit sacchari quantitatem; minùs enim amara quâ si paululum cocta aut infusa solummodò fuerit. Rationem postulas? Longior coctio extrahit par-tem medium quæ oleosa multùm, proindè amara minùs. Caffé semen oportunè tor-refactum & optimè pulveratum, triplici constat substantiâ, quæ ignis opus est, quem-admodum quæ triplex in vino detegitur, fermentationis est fœtus; una scilicet quam summam meritò vocat Becherus, seu volatiliorem; altera infimam, seu crassio-rem & tartaream; tertiam tandem medium appellat, sive partem extractivam quâ nem-pè omnia constant extracta, ut extractum Rhabarbari aut Juniperi, in quibus, dissipa-tâ partium volatiliorum parte præcipuâ, sola ferè remanet pars media, rejectâ sci-liset infimâ seu crassiori. Ità, testo semine arabico, crudoque & inertí discussio phleg-mate, cum acidi volatilis & olei subtilis quantitate non mediocri, ut testatur longè latè-que diffusus odor suavis, (a) igne evehitur substantia superstes, partimque acido aut alkalino-volatile fit, aut oleosa, aut oleoso terrestris. Fervens infusio in occluso vase facta, partem elicit imprimis volatilem seu summam, cui præcipuus amaror in-est; oleosam verò pro maximâ parte extrahit coctio longior; crassiori relictâ & ter-restriori. Hâc rejectâ, mediâ utere, & superadde novum pulverem eâdem quantitatâ ac priùs, suppeditabit coctio tincturam longè saturatiorem, ventriculo amicam, ob par-tes volatiles oleosis copiosioribus intricatas & intermixtas. (b) adeòque viscera mi-nùs deurentes, imò sèpiùs vi laxativâ præditas, oleoso sic arte & industriâ facto potu, sicque parte mediâ copiosè saturato, quâ suam imprimis exerunt vim Catharticam plu-rima purgantia. De virtute Caffé laxativâ, idem innuit Matthæus Thuillier. Porrò alcum sicciam humidat, linit, atque leniter citat; facto præcipuè, ejus cum lacte connubio illiusve cremore. Potionem, inquit, ex utroque attemperatam, omni atati ac sexui, valenti atque infirmo, securius propinabis. Manè imprimis & jejuno stomacho, non au-tem indigestis acidisve scatente alimentis à præviâ lautiore cœnâ, aut ab aliâ quâ-dumque causâ; tûm enim ventriculus non nisi potui amaro, cum simplici aquâ pa-rato, inhiat. Id cum lacte conjugii genus respuit post prandium potus noster, ni fortè illud facile ferat ventriculus vino inasuetus, aut etiam expostulet illius exquisitor sensus, vel potus nostri stimulus acrior in delicatulis, cæterisque nativâ temperie, aut victu, in sanguinis phlogosim proclivioribus; neque enim omnibus, idem semper eodem modo paratus, eâdemve assumptus quantitate, competit. noscat igitur seipsum quisque cautus & prudens qui longævos exoptat dies. Amarior illi; huic lacte aut saccharo vel melle selecto temperatus; à cœnâ nonnullis absque temeritatis metu propinetur; post prandium ferè omnibus merè aqueum concesseris.

(a) Sub ignis torturâ particulae ejus mirè alterantur, com-binantur, ipsaque structura intime recluditur ab igniculis, partesque ita comminuantur, ut promptè hinc pulvis fervidam tingat aquam, ipsaque vires incidendi, attenuandi, deobstruendi, acida imbibendi, corrigendi supperaddere queat. Camerarius de usu & abusu potuum

(b) Ex Analyti D. Geoffroy, unciae XXIV. pulveris re-sidui post decoctionem suppeditarunt distillatione, olei uncias VII. aut circiter. Unde concludit semen Caffé suam potissimum debere energiam oleo, cum portione non me-diocri salis volatile urinosis coniuncto. De materia Medica tom. 2.

ANXIUS si forsitan adhuc hæreas, utrum stomacho sit tam apte congruum Caffé semen, utrum digestioni adeò feliciter conducat, utrum denique robur addat corpori & vires, utrum insuper non paucos sanare queat morbos chronicos; vulgi quidem ne fidas opinioni non infrequenter præjudicatae; imò ne uni aut alteri recentiori Medico assentiaris, obsequiosior. Merum extollit supra cælos vini potator; innumeratas & secum ferre vires clamat quisquis Caffé plus æquo avidus. Ast perpende quot millia hominum non in Galliâ, non in Germaniâ, non in Europâ solùm aut Americâ, sed in ipso toto terrarum orbe, cum emolumento utantur Caffé potu; non ab annis decem aut triginta, non ab annis centum; sed ab ipso vivente inter Arabas doctissimo Rhase, sed ab ipso Avicenna. Huic, fabæ Arabicæ notissima virtus; illi nec incognita. Caffé semen, Bunchum vocat uterque, quod stomacho congruum existens (ait Rhasis) (a) mali etiam sudoris odorem incidit & auferit. Est bonum stomacho (inquit Avicenna) (b) membraque confortat. Mundificat cutem & excusat humiditates qua sunt sub ea, & facit odorem corporis bonum. In frequentissimo est usu apud Ægyptios Caffé decoctum Chaova appellatum, narrante Alpino; (c) si quidem ipso ventriculum calefieri & roborari, apud eos compertum est; non minusque etiam viscerum obstrunctiones tolli quotidie experiuntur; utuntur ejus decocto ad juvandam concoctionem; utuntur in tumoribus hepatis licetisque frigidis, & antiquis obstructionibus, feliciori jam successu. Docuerat idem Avicenna. Hæc tibi inexperto non faciunt satis, Rawolfsum audi, (d) abusum Coffi, & nos non minus, cum Simon Pauli, improbamus quam vini abusum. Usum vero retinemus, cum compertum habeamus, multos à potu Coffi modicè & debitè, manè nempe, jejuno stomacho, cum pauxillo sacchari sumpto, benè habere, & feliciter experiri potum illum stomacho prodesse, Catarrhos sistere, totumq[ue] roborare corpus; concludimus itaque, inquit, cum Vesslingii (e) præstantissimi effato, Europeis hoc medicamentum non esse inutile aut noxiū; quantitate nempe cuique servatā pro viribus, pro ætate, pro temperamento, & in sexu, pro variis circumstantiis. Quod igitur tam certò concoctionem juvat, quod ita omne roborat corpus, id morbos solvere posse chronicos complures, necessariò concludas. Nec ætatem infantilem credas excipi ab amari seminis decocto. Pulticulae infantum unum adde illius, aut alterum Cochlear, aut hauriendum præbe post exhaustam pulticulam, aut à nutricibus nonnunquam hauriri jubeas. Hæc cautione, pravæ infantum digestioni, undè malorum omnium illias, præcavebitur; obstrunctionibus occuretur mezenterii, nec non hepatitis infarctui, quo secretio præpeditur bilis, quâ præpeditâ, chylus eâ non aliuitur, non dividitur, non attenuatur; undè chyli transcolatio pauca, crudaque, & illius in intestinis copia major superstes, male subacta, brevi corrumpta, & pertinacioris alvi astrictionis fons aliquando & prima causa, quæ non semel diris dedit ansam convolutionibus. Occurres Rachitidi imminenti, præsentem sanabis. Occurres denique vermibus infantum, quos enecat suo amarore, & impedit quominus enascantur in eorum chylo quam sèpissimè nimiùm acido, ob vini acescentis copiam, aut fructuum sèpiùs immaturorum, aliorumve hujus farinæ alimentorum quæ pestis infantum & innumerorum morborum causa esse consueveré. Dentitioni favet, cochleare uno bis & ter in die quotidie propinato post pastum & ante pastum; nec metuas noctes insomnes; nequit officere somno sorbitio tam modica, aut brevi restituit usus paulò diutiùs protractus, quemadmodum & evenit huic potui jam assuetis ætate provectionibus. Quot incommoda Tabaco utenti evenire primis temporibus? Quæ omnia sensim evanuere usu non interrupto. Quid plura? verum antiscorbuticum audit & prophylacticum eximium quotiescumque vergit in scorbutum, sanguinis dyscrasiam. *Ubi languet sanguis depauperatus, illum potionē Caffé exhilaras; atque ubi crassus habet acclusus, incidis, repurgas, ait peritissimus collega (f) noster.* De tremore ar-

(a) Rhasis
lib. 3. ad Rec-
gem Almanso-
rem p. 14.

(b) Avicenna
lib. 2. Tracta-
tu 2. p. 109.
Venetiis apud
Juntas.

(c) Alpinus
de plantis Æ-
gyptiis p. 63.
64.

(d) Leonhard.
Rawolf. itin.
p. 301.

(e) Joannis
Vesslingii ob-
serv. in lib. Al-
pini de plant.
Ægyptiis pag.
21. 22.

(f) Mattie.
Thaillier.

tuum quibusdam superveniente, de apoplexiâ, hæmorrhoidibus, cordis palpitatione, de tendinum subsultibus dolorificis cum caloris quodam sensu, salubris hujuscemodi potus usum ne insimules, abusum potius dicas. Ideone vinum è mensis exuberabit, (cui eadem probra potiori jure objicias) quia his & pluribus gravioribusque incommodis afficiuntur quicumque extrà modum illud potant? At melius adhuc cum Caffé potatoribus agetur, quam cum ebriosis: illis solâ aquâ liberaliter haustâ, omnia hæc mala citò citius evanescunt per urinas sine ullo vel minimo diabetis periculo: mero siderati non ex æquo sublevantur. Vis scire plura! Arcanum meum libens te docebo; abstemius esto! Potui Caffé, vini potus calcar addit: duplaremque sibi comparat longum vigilandi causam qui nimirum ex utroque se ingurgitat. At malignè & invidiosè, de noxâ vini liquorumque ardentium (quibus se exleges cum Caffé simul obruunt violenti homines) arguunt innocuum divinumque Caffé potum obtrectatores malevoli; aquâ vitæ ergo parcè & raro aut nunquam, vino, sicerâ, cerevisâ, pomaceo aliisque id genus moderate utantur. Tute tunc & sine ullo periculo, quisquis cœlesti Caffé potui non solum sanus indulget sed & à plurimis, longo illius neopmodico usu sese liberare poterit affectibus chronicis.

Ergo pluribus Morbis chronicis Caffé Potus.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Pascasius Borje.

M. Franciscus-Nicolaus Gau-

tier.

M. Joannes-Baptista-Ludovicus Chomel, Medicus Regis

ordinarius.

M. Florentius-Carolus Bellot, M. Franciscus Bidault.
Scholarum Professor.

M. Hyacinthus - Theodorus Baron, Facultatis Decanus.

M. Ludovicus Pathiot.

M. Joannes-Claudius Mu-

M. Ludovicus-Maria Poussier, Censor Regius.

nier, Consiliarius Medicus Regis ordinarius & Domus Regis Invalidorum.

Proponebat Parisiis JOANNES-BAPTISTA THURANT, Parisinus
Saluberissimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1751,
A S E X T A A D M E R I D I E M.